

ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

παρακολουθώ εδώ και καιρό τις δραματικές εξελίξεις στο θέμα της ΑΕΠΙ, παρ' ότι ζω στη ύπαιθρο. Δεν είμαι ενταγμένος σε κάποια από τις τέσσερις ομάδες δημιουργών, που έχουν σχηματιστεί για τη διεκδίκηση μιάς βιώσιμης λύσης για την είσπραξη και διαχείριση των πνευματικών και εκτελεστικών μας δικαιωμάτων. Μπορώ να ομολογήσω-κάνοντας αυτοκριτική- ότι ήμουν και αρκετά διστακτικός, για αρκετό διάστημα, στο να δεχτώ τα τέρατα και σημεία που άκουγα για τις δραστηριότητες της διοίκησης της ΑΕΠΙ, δεν μπορούσα να το πιστέψω. Αυτό που με έκανε να αλλάξω στάση και να δραστηριοποιηθώ, ήταν η περίπτωση του υιού Ξανθόπουλου, που-ακόμα και τώρα, ενώ μας χρωστάνε ποσά κρίσιμα για την επιβίωση πολλών από εμάς-μετέφερε παράνομα χρήματα από τα δικαιώματά μας σε διασυνδεδεμένη δικιά του εταιρεία. Οι άνθρωποι αυτοί είναι αμετανόητοι, άπληστοι και ακραία εγωιστές.

Ζήτησα λοιπόν συνάντηση με την προσωρινή επίτροπο και τους συνεργάτες της, στην οποία παραβρέθηκα με τους Σωκράτη Μάλαμα, Γιάννη Αγγελάκα και Γιώργο Σαμπάνη (οι τρεις πρώτοι ζούμε εκτός Αθηνών και νοιώσαμε την ανάγκη ενημέρωσης από πρώτο χέρι). Στη συνέχεια, για να έχουμε πιο σφαιρική άποψη, ζητήσαμε και από συναδέλφους που ζουν στην Αθήνα και είναι πιο άμεσα μέσα στη δίνη των γεγονότων, να μας ενημερώσουν για τις δύο διαφορετικές προσεγγίσεις, που αναπτύχθηκαν και υποστηρίζονται από διαφορετικές ομάδες δημιουργών. Αυτή η ενημέρωση όντως έγινε.

Με βάση τη λογική, την ιδεολογία και το θυμικό, υποστηρίζω την άποψη για τη δημιουργία νέου, συνεταιριστικού οργανισμού. Επειδή, όμως, αντιλαμβάνομαι ότι για να ευδοκιμήσει αυτή η προσπάθεια χρειάζεται η μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση και συμμετοχή των δημιουργών, είπαμε να δώσουμε λίγο από τον ελάχιστο χρόνο που έχει απομείνει μέχρι την καταστροφή και στις δύο απόψεις, για να γίνουν πιο σαφείς ώστε να πεισθούν οι συμπάσχοντες συνάδελφοι τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού (μέσω των αντίστοιχων οργανισμών τους, που έχουν φεσωθεί για τα καλά από την ΑΕΠΙ, και χωρίς την συναίνεση των οποίων δεν μπορεί να υπάρξει βιώσιμη λύση).

Αυτά όλα γίνανε χτες την Τρίτη. Γυρνώντας το βράδυ στο σιωπηλό χωριό, όπου μένω, άνοιξα, κάποια στιγμή, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Ανάμεσα στα άλλα, υπήρχε και μία επιστολή από τα σωματεία ΜΕΤΡΟΝ και ΣΩΜΣΕ, που, για όσους δεν γνωρίζουν, επιγραμματικά, είναι υπέρ της συνέχειας της ΑΕΠΙ με μετοχοποίηση των χρεών της προς εμάς και αποχώρησης των ιδιοκτητών, που την κατέστησαν κουφάρι, διοχετεύοντας με γνωστές χρηματοοικονομικές λαμογιές μέρος των εισπραχθέντων δικαιωμάτων μας σε δικές τους τσέπες. Τις αναλυτικές απόψεις τους τις εκφράζουν τα ίδια τα σωματεία μέσα από επιστολές τους σαν αυτή στην οποία αναφέρομαι, όπως και τα σωματεία ΑΣΜΑ και ΥΠΕΡΒΑΣΗ, μέσα από άλλες επιστολές, εκφράζουν τον αντίλογο και την ανάγκη για νέο συνεταιριστικό εισπρακτικό φορέα.

Πρέπει να πω ότι διαβάζοντας την επιστολή ένοιωσα βαθιά προσβεβλημένος.

Πέρα από το ότι η επιστολή έχει σταλεί από το General Manager Department gm@aeppi.gr (δηλαδή από τους ιδιοκτήτες της ΑΕΠΙ;),

πέρα από το ότι η επιστολή αναφέρεται σε τεράστια μεν αλλά λάθη(!) των ιδιοκτητών(**«Οι μέτοχοι της Εταιρίας έχουν κάνει τεράστια λάθη...»**), όταν είναι πασιφανής η ιδιοτέλεια των σκοπών τους και η περιφρόνηση της περιουσίας μας,

εκείνο που με έκανε έξω φρενών είναι ότι αντιμετωπίζει τους υποψήφιους αναγνώστες σαν λιγούρια. Στηρίζοντας τη βασική τους επιχειρηματολογία στο ότι, αν δεν ακολουθήσουμε την λύση που προτείνουν, θα χάνονται κάθε μέρα 100000 ευρώ(η ορθότητα του ποσού είναι εύκολα αμφισβητήσιμη), δείτε πόσες φορές αναφέρεται η σχετική φράση-τυράκι στο κείμενο της επιστολής:

«...κάθε μέρα που δεν δουλεύει η ΑΕΠΙ (ή μια εταιρία με την δυνατότητα είσπραξης της ΑΕΠΙ), χάνονται €100,000 που δεν θα μας τα χρωστάει αύριο κανείς».

«...μέσα σε λίγους μήνες με την κατάλληλη επικοινωνία θα επανέλθουμε στον χρυσό αριθμό €100,000 την ημέρα»

«...με την κατάλληλη διοίκηση, θα παράγονται €100,000 καινούργια χρήματα την ημέρα»

«Και σε όλη αυτή την περίοδο θα χάνονται τουλάχιστον €100,000 καινούργια, πραγματικά χρήματα ΑΝΑ ΗΜΕΡΑ»

«Μην ξεχνάμε το ρολόι που χτυπάει με €100.000 την ημέρα μέχρι η νέα Εταιρία να πατήσει στα πόδια της»

«...και συνεκτιμήστε αντίστοιχες προσπάθειες που έγιναν στο παρελθόν αλλά και σύγχρονους ελληνικούς οργανισμούς που βλέπουν μετά από χρόνια δραστηριότητας από πολύ μακριά τις 100.000 ημερησίως»

«Ένας καινούργιος οργανισμός της δυναμικής της ΑΕΠΙ, ώστε να μπορεί να παράγει τα ανωτέρω έσοδα (€100,000 την ημέρα)...»

«Το προτεινόμενο κούρεμα χρεών αφορά την σχέση Πιστωτών-Εταιρείας, προκειμένου να μπορέσει η τελευταία να συνεχίσει απρόσκοπτα τη λειτουργία της και να κατορθώσει να παράγει τα €100,000+ ανά ημέρα»

«Προσθέστε τώρα και μείον €100,000 την ημέρα μέχρι ο καινούργιος οργανισμός να στηθεί».

Κορυφαία στιγμή, η αναφορά στον «χρυσό(!!!) αριθμό 100000».

Ποιός αθεόφοβος έγραψε αυτή την επιστολή, περιμένοντας να πειστούμε για την ορθότητα των απόψεών του; Προσωπικά, δεν μπορώ πλέον να δώσω καμμία ευκαιρία σ' αυτή την πρόταση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, γνωστοί μου και άγνωστοι.

Είναι η μοναδική μας ,αναγκαστική διέξοδος, μέσα από την ίδρυση ενός νέου, δημοκρατικού, συμμετοχικού αλλά και κατάλληλα προετοιμασμένου οργανισμού διαχείρισης των δικαιωμάτων μας, να πάρουμε τις τύχες στα χέρια μας. Έχουμε υποχρέωση απέναντι στους εαυτούς μας αλλά και σ' αυτούς που θ' ακολουθήσουν.

Υ.Γ.: Ελπίζω αυτή η επιστολή μου να φτάσει σε όσο το δυνατόν περισσότερους συναδέλφους . Δεν θα την κοινοποιήσω σε μέσα δικτύωσης και εφημερίδες,δεν υπάρχει λόγος να προσθέσουμε έναν επιπλέον προβληματισμό στο κόσμο, που δοκιμάζεται-σε αρκετές περιπτώσεις-κάτω από χειρότερες συνθήκες.

Θανάσης Παπακωνσταντίνου

Τετάρτη 13/12 2017

Μεταξοχώρι